

Nogometas

HUNS
HRVATSKA UDRTGA
NOGOMETNI SINDIKAT

Trofej Nogometas

2022

TV prava su pokazala da ništa nije nemoguće

Za sve nas koji pratimo HNL nikad nije bilo sporno da su klubovi za TV prava do sada dobivali sramotan iznos. Na sreću, to je sada prošlost. Budućnost izgleda daleko primamljivije i prihvatljivije. Izvršni odbor HNS-a prihvatio je još u veljači ponudu konzorcija sastavljenog od Hrvatskog Telekoma, kladionice Supersport i HRT-a, koji je ponudio 11 milijuna eura za prijenos utakmica. Ili 44 milijuna eura za četiri godine.

Naravno da neće svih 11 milijuna eura sjesti na račune prvoligaških klubova, nešto će dobiti i klubovi iz Druge HNL, iz Futsal lige, kao i ženski klubovi. Model raspodjele tek se treba dogovoriti, ali za sada prevladava ideja što je moguće ravnomernijeg kolača. Pretpostavljamo da niti jedan klub neće dobiti ispod 4 do 5 milijuna kuna već u startu, a ostatak će se dijeliti ovisno o plasmanu, te gledanosti. Što zvuči dosta pravedno.

Nikako ne bi bilo dobro da HNL krene stopama nekadašnjih ugovora kakve je primjerice imala Španjolska. Tamo su Barcelona i Real Madrid godinama uzimali 50-tak posto od ukupnog kolača. Jer su najveći, najbolji i imaju najviše navijača. Međutim, takva podjela dovela je do toga da su ostali klubovi počeli debelo zaostajati za Realom i Barcom, što je u konačnici dovelo do smanjenog interesa za ligu, te pada broja prodanih ulaznica, a onda i pada prihoda od sponzora.

Dinamov budžet je u 2021. iznosiš oko 63 milijuna eura. Čak kad bi Dinamo dobio i svih 11 milijuna, to ne bi pokrilo no 20 posto njegovih. Hajduk doduše troši između 20 i 25 milijuna eura, što je bitno manje od Dinama, ali opet previše da bi računao kako će s novcem od TV prava značajnije popuniti budžet.

Realno je da će novac od TV prava najviše značiti "malim" klubovima, poput Slaven Belupa, Gorice, Lokomotive, Šibenika, Istre... U Koprivnici ili Šibeniku budžeti se vrte na iznosima od približno 20 milijuna kuna. Kad bi dobili pet milijuna, to je četvrtina budžeta, a to je već ozbiljna stavka. Vidjet ćemo hoće

li u ligu ući Varaždin ili Rudeš, a to su klubovi koji sada troše možda četiri do pet milijuna kuna, a znaju da prvu HNL ne mogu makar pristojno odigrati kao neće imati barem 15 milijuna kuna za sezunu. Njima bi tih pet milijuna kuna značilo spas.

U prošlosti smo svjedočili tome da mnogi klubovi nisu htjeli ući u prvoligaško društvo, liga im je bila previše skupa. Za TV prava klubovi su ukupno dobivali oko 12 milijuna kuna. Sada je to prošlost, više nema kluba koji ne bi želio ući u prvoligaško društvo. I to je prvi veliki korak koji bi trebao jamčiti da ćemo u budućnosti gledati još jači i zanimljiviji HNL. Naravno, ne smije se ostati samo na TV pravima. Treba raditi i na sponsorima, gledateljima, kao i na kompletном imidžu lige. I nije to nimalo nemoguća misija. Još nedavno su nas mnogi uvjerali da je 12 milijuna kuna godišnje od TV prava realnost za HNL. Sada vidimo da je realnost šest puta veća. Jer se netko ozbiljno potrođio. Idemo se tako potruditi i oko gledatelja. Rezultati će doći...

Impressum

Godina 7 / Broj 29
Lipanj 2022.

Nogometar

Glasilo Hrvatske udruge "Nogometni sindikat"

Izvršni urednik: Mario Jurić
Vanjski suradnik: Robert Šola
Lektor: Ivica Kihalić
Grafika i dizajn: Drei Design

NOGOMETAR IZLAZI
SVAKA TRI MJESECA

- 3** UVODNIK I SADRŽAJ
- 4** TAJNA DEVET TROFEJA LUKE MODRIĆA
- 8** INTERVJU DARIO ŠIMIĆ
- 10** TROFEJ NOGOMETAR - SVI LAUREATI U SVIM KATEGORIJAMA
- 12** INTERVJU MARIO JURIĆ
- 14** TROFEJ NOGOMETAR - MOŽE LI NETKO STATI NA KRAJ DINAMU I RIJECI?
- 16** TROFEJ NOGOMETAR - HOĆE LI BJELICA ISPISATI POVIJEST?
- 18** U FINALU KUPA FAVORITA NEMA
- 20** ZLATKO DALIĆ NEMA PREVIŠE DILEMA OKO SP-A
- 22** ODLIČNA VIJEST, ILIJA LONČAREVIĆ SE VRATIO
- 23** MARKO DABRO - PRIČA O KARAKTERU I STRPLJENJU
- 24** KAKO DO NOVOG STADIONA?
- 26** HUNS VIJESTI

4

14

18

16

LUKA MODRIĆ

Igrač koji je u devet izbora "Trofej Nogomet" devet puta slavio

SVJETSKI FENOMEN

Ima 36 godina, ponajbolji je veznjak svijeta, a trči i radi za kompletну momčad

Kada je Zvonimir Boban kao direktor nogometnih operacija Milana rekao ljudima u klubu da želi vratiti Zlatana Ibrahimovića mnogi su ga začuđeno gledali. "Pa njemu je 39 godina, ne igramo mi veteransko prvenstvo, nego Serie A". Boban je međutim znao što legendarni centarfor može dati klubu.

"Treneri Pioli mora dići linije visoko. Primili li Zlatan loptu 30 i više metara od gola, bit će nemoćan, jer mu je gol daleko, a on više ne može potegnuti kao nekada. No, primili li loptu u opasnoj zoni, najviše 25 metara od gola, onda će nastati pakao za suparnike, jer loptu mu nitko ne može oduzeti, a s te udaljenosti bez problema može krenuti po gol, ili pronaći suigrača koji će ga zabit." Boban je, pokazalo je vrijeme, bio u pravu.

Zlatan je puno pomogao Milanu iako se vratio s 39 godina. Nije doduše mogao trčati kao nekada, ali kad si posložio igru tako da Zlatan ne mora puno trčati, odmah je bio učinkovit.

Cristiano Ronaldo ima 37 godina. Ne postoji igrač koji je u 120 godina povijesti nogometa toliko ulagao u svoje tijelo. Na njegovu žalost, godine su ipak učinile svoje. Ronaldo je i danas pakleni strijelac, ali nije više igrač koji će u sprintu pretrčati suparnike te se sjuriti ravno u gol. Koliko god živio sportski te bio okružen posebnim timom za održavanje tijela, priroda je učinila svoje. Pa Ronaldo u mnogim utakmicama ne izgleda dobro.

Leo Messi ima tek 34 godine, ali njegovo

klasičnog veznog igrača, što je trkački najzahtjevnia pozicija u današnjem nogometu. Luka Modrić u igri ne treba nikakvu prilagodbu momčadi, niti njegovi suigrači moraju raditi i trčati za njega. Dapače, Luka je i dalje taj koji trči i radi za njih. Što je doista nezamislivo za igrača njegovih godina.

Xavi i Iniesta dva su veznjaka koja su igrama i klasom - do pojave Luke Modrića - najviše obilježila nogomet u 21. stoljeću. Xavi je s 35 godina napustio Barcelonu te otišao u Katar, jer više nije mogao pratiti zahtjeve vrhunskog nogometa. Iniesta je iz istog razloga iz Barcelone otišao u Japan. Sergio Busquets danas ima 33 godine. I vidljivo je da to više nije igrač od prije tri ili pet godina. A možemo reći da je on prvi do Luke kad pričamo o najboljim svjetskim veznjacima koji su napunili barem 32 godine. Toni Kroos ima 32 godine, on se u ovom segmentu može natjecati s Busquetsom. Kroos je i dalje važan igrač Real Madrida, ali realno je ipak daleko od naslovnih uloga. Busquets ima 33 godine, Kroos 32, a Luka Modrić - 36! I realno je po igrama i statusu bitno ispred njih.

Modrić je dakle fenomen. Svjetski fenomen! Ne postoji veznjak koji s 36 godina slovi za ponajboljeg u svijetu. Ne postoji veznjak koji može 12 godina u kontinuitetu biti u konkurenciji tri najbolja veznjaka svijeta. A Modrić je još 2010. po rječima mnogih stručnjaka - Wenger i Ferguson su možda prednjačili - bio najbolji vezni igrač Premierlige. I od tada nije napravio korak unazad. Dapače, rastao je iz sezone u sezonu.

I svu tu veličanstvenu karijeru izgradio je tako što mu je momčad uvijek bila ispred osobnih interesa. Od Zrinjskog, Inter, Dinama, Tottenhama, Real Madrida i Vatrenih, na terenu je uvijek bio isti. Uvijek kompletno podređen interesima momčadi i njezinom uspjehu. Bez Luke Modrića svi ti klubovi ne bi bili isti. On je svih tih godina bio motor, duša i srce svlačionice, te nije bilo trenera koji bi pomislio slagati momčad bez Luke u centru svih zbivanja. Sav ovaj uvod ispisali smo kako bismo zorno ilustrirali zašto je Luka Modrić u devet godina izbora za "Trofej Nogomet" devet puta osvojio.

Luka Modrić ima 36 godina, s tim da će u rujnu napuniti 37. Luka Modrić igra

IGRA KAO DA JE NAJMLAĐI U EKIPI

Nakon što je protiv Chelseaja u uzvratnoj utakmici četvrtfinala Lige prvaka čudesnom asistencijom predvodio preokret Real Madrida u već izgubljenoj poziciji, Luka je još jednom pobravio lovorike stručnjaka diljem svijeta.

- Svaka čast Benzemi i Rodrygu, moramo pričati o njihovim lijepim golovima, ali Luka Modrić. Taj tip ima 50 godina! Zašto i dalje može izvoditi ovakve poteze? To je čudesno - naklonio se Modriću Thierry Henry, kao samo jedan od onih koji nisu skrivali delirij zbog tog poteza.

- To bi trebalo biti nemoguće za izvesti. Kako to možeš izvesti? - pitao se i Peter Schmeichel.

Alessandro del Piero, Rio Ferdinand, Carlo Ancelotti, Chelseajevi igrači... Na kraju i Luka Dončić, koji je na Twitteru napisao: 'Lukita modric... Wow'. Marca traži da mu se podigne spomenik, CBS ga 'seli' u Louvre, ugledni novinar Fabrizio Romano proglašava taj potez umjetnošću...

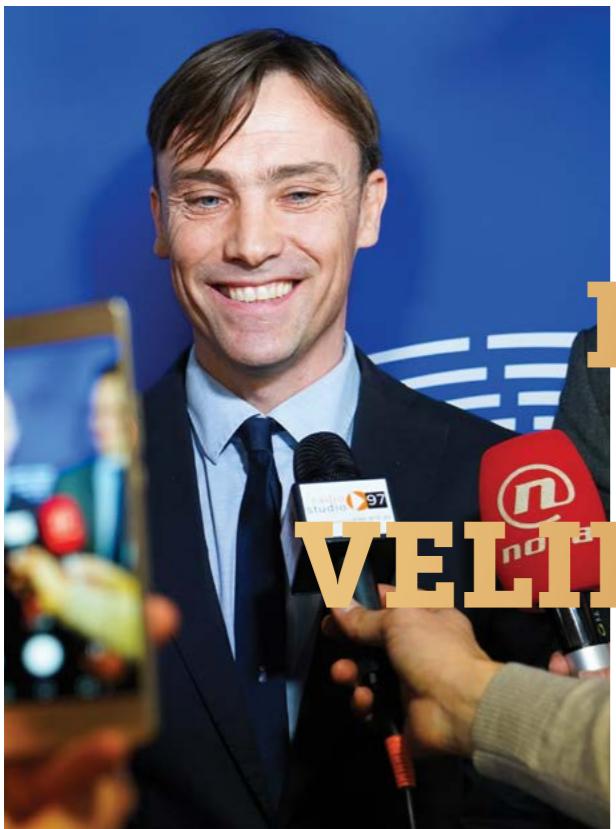
- Čini se da ima puno godina, ali igra kao da je najmlađi u ekipi. Svakim danom je sve bolji. Igranje s njim me činilo sretnim. Nadam se da će još puno godina ostati s nama - komplimentirao mu je i suigrač Nacho.

Jasno je da će Luka Modrić sljedeće sezone igrati za Real Madrid. Boljeg veznjaka ne mogu dovesti.

Takvog u svijetu nema.

izboru zaobići igrača takvih karakteristika i takve klase? Ustvari, najpravednije bilo reći sljedeće: Znate li zašto je Luka Modrić devet puta osvojio "Trofej Nogomet"? Zato što je ukupno održano samo devet izbora. Da ih je bilo 14, ili 15, Luka bi imao 14 ili 15 naslova. Jer je najbolji igrač Hrvatske još od 2006. godine. I jer je to igrama prezentirao u svakoj sezoni.

Hoće li Lukai 10. put slaviti u našem izboru? O tome će odlučiti isključivo igrači prve HNL i treneri zajedno s njima. Naravno da će biti u krugu favorita. Luka Modrića ne možeš zaobići, Luka je svjetski fenomen!

DARIO ŠIMIĆ

Legendarni igrač i predsjednik HUNS-a ponosan je na sve što je napravljeno u prethodnih skoro 11 godina

TROFEJ NOGOMET

DANAS IMA VELIKU VAŽNOST

O laureatima izravno odlučuju igrači, kvalitetnije i poštenije od toga ne može

Kada su Dario Šimić (predsjednik) i Mario Jurić (tajnik) prije gotovo 11 godina osnovali udrugu "Nogometni sindikat" mnogi su bili uvjereni da je riječ o projektu koji u Hrvatskoj neće stati na noge.

- Ispada da su se gadno prevarili - sa zadovoljstvom će Dario Šimić. - Iskreno, bilo je jako teških trenutaka, pregršt sumnji i moram vam iskreno priznati da bismo jako teško uspjeli da nismo iza sebe imali FIFPro, koji nam je pomagao logistički, ali prije svega i finansijski. Da bi Udruga dobro radila potrebni su novci, a mi od članarina godišnje dobijemo 11 tisuća kuna. S tim dakako ne možete ništa.

Koja vas je ideja tada najviše vodila u misiji ostvarenja projekta?

- Nismo previše razmišljali, samo smo htjeli pomoći da se u hrvatski nogomet uvede što je moguće više reda. Situacija je tada doista bila kritična. Hrvatska je - kao i cijeli svijet - još uvek bila pod teškim posljedicama velike finansijske krize koja je 2009. uzdrmala svijet. Prva HNL imala je 16 klubova, a praktički je samo Dinamo bio stabilan. Rijeka i Osijek radili su u dramatičnim finansijskim okolnostima, bili su na rubu gašenja, Hajduk je imao pregršt problema, dok su svi ostali bili u velikoj neizvjesnosti i problemima. Igrači su pak najviše osjećali posljedice takvog stanja. Tada je normalno bilo da ti klub i po nekoliko mjeseci ne isplati plaće,

a igrači nisu imali izbora, čak su mnogi mislili kako je to normalno. Međutim, to nije bilo normalno. Normalno je danas kad igrači plaće primaju redovito, a ako poslodavac to ne shvaća, odnosno ako ne ispunjava svoje obveze, igrač ima pravo otici bez da ga takav poslodavac može zaustaviti. Ponosni smo što je i "Sindikat nogometnika" u tom procesu odigrao bitnu ulogu.

Vaša je uloga bila bitna, ali koja je bila presudna da dođemo do uređene lige kakvu danas imamo?

- Ulazak stranog kapitala u HNL puno je toga pokrenuo i promijenio, a onda i smjerenje lige na 10 klubova. Bez ozbiljnih vlasnika ili ljudi koji vode klubove i naša bi uloga bila daleko manje važna, jer ipak su klubovi ti koji moraju namaknuti novac za igrače. Mi smo tu samo da omogućimo igračima maksimalno profesionalan i pošten pristup klubova. Ulazak Damira Miškovića i Volpija u Rijeku donio nam je veliki iskorak u odnosima prema igračima. Za njih je ispunjavanje dogovorenih obveza bila svjetinja, oni nisu ni znali raditi drugačije. Tim su putem nastavili i strani vlasnici Istre i Osijeka, a onda i ljudi koji vode sve klubove.

Jeste li svih tih godina imali i podršku HNS-a?

- Jesmo. Na početku je doduše bilo

određenih "porođajnih" muka, ali sve je to normalno, jer uvek na startu postoji skepsa prema novom projektu. No, kako su godine prolazile tako se HNS prema Sindikatu ponašao kao pravi partner. I aktualnom vodstvu HNS-a mogu samo čestitati na poslu koji rade, kao i na odnosu prema nama.

HNL zadnjih godina stalno raste?

- Liga 10 donijela je koncentraciju kvalitete, što je bilo jako važno. S druge strane i klubovi su spoznali važnost svakog kvalitetnog igrača kojeg imaju u svačionici. Kao i toga da je razvoj tih igrača

ono što će klubu donijeti egzistenciju. Svi su shvatili da su igrači njihovo blago, a kad to spoznaš, onda je daleko lakše slagati prioritete. Za to vrijeme je i reprezentacija stalno prisutna na velikim natjecanjima, na kojima niže sjajne i odlične rezultate, što našim igračima, a onda i klubovima daje dodatnu vrijednost.

Sada su došla napokon i bitna sredstva od TV prava?

- HNL je prepoznat kao kvalitetan proizvod i TV prava su samo dokaz takvoj tvrdnji. Prije je oko HNL-a bilo previše negativnosti i sumnji, sada toga više nema. Utakmice su kvalitetnije, neizvjesnije, igrači su prepoznatljiviji, navijači se vežu uz njih. Važan je segment postalо i suđenje, jer ono je danas daleko pravednije i ljudi to prepoznaju. Ima grešaka, uvek će ih biti, ali sudi se poštenije i pravednije. TV prava će pomoći klubovima da se dodatno dignu, a nadam se da će dio tih novaca doći i do klubova Druge HNL, pa onda i Treće lige. Sve te lige čine jednu cjelinu koja je vezana i koja se paralelno treba dizati da bismo dobili adekvatne rezultate.

Još da imamo riješeno pitanje infrastrukture i financiranja?

- Ah, onda bismo imali fenomenalnu situaciju. Infrastruktura je kamen temeljac za bilo kakav rezultat. Vidim da su svi toga napokon svjesni, ali infrastrukturni projekti sporo napreduju, jer nama uvek nedostaje novca. Jedan Kopenhagen samo od stadiona godišnje ubere desetke milijuna eura, zašto na tom tragu ne bi bili i Dinamo, Hajduk, Rijeka, Osijek...? Vidim da i premijer voli sport, da mu želi pomoći,

ali očito nedostaje još malo čvrstoće i vizije da se to provede. Kao i po pitanju financiranja sporta koje se već godinama drži u ladicama.

HUNS će u lipnju napuniti 11 godina postojanja, ali ove godine čeka i jedan veliki jubilej, 10. po redu izbor za najbolje nogometne Hrvatske i Prve HNL? Posebno ponovo ćemo pratiti izbor za igrača godine, odnosno pokušaj Luke Modrića da osvoji i 10. trofej u nizu?

- Luka je fenomen po svim pitanjima čak i na svjetskim razinama. Kad takav igrač osvaja individualne trofeje, onda mu možeš samo čestitati. Mislim da nitko u Hrvatskom nogometu ne dvoji da je on doista svih tih devet godina bio

najbolji. Neki međutim dvoje o tome je li baš on trebao primiti svih devet "Trofeja Nogomet", jer su neki drugi znali imati rezultatski bolju sezonom.

Iskreno, nemam baš nikakvih upitnika po svim tim pitanjima. Ovo je izbor igrača koji igraju Prvu HNL, to su dečki koji žive od nogometu i koji žive za nogomet. Poštenje i kvalitetnije od toga ne može. Kad takvi izaberu najbolje, onda nemamo razloga postavljati bilo kakva pitanja. Luka je čudesan igrač, a "Trofej Nogomet" je izazov za svakog igrača, trofej koji se cjeni, koji se iščekuje i to na veliko zadovoljstvo svih nas koji smo na bilo koji način uz nogomet.

Menadžeri nogometu donose puno više koristi nego štete

Hrvatski treneri često se žale da nisu dovoljno zaštićeni, da nemamo dovoljno dobro uredene odnose po pitanju trenera. Zašto oni ne osnuju svoju udrugu?

- To morate njih pitati, ali ono što mogu reći je da nije lako pokrenuti udrugu i osnovati je na nogometu. Mi smo imali jako puno problema, a iza nas je bio FIFPro. Ako nemaš pravu podršku, teško ćeš opstatiti, jer kvalitetna udruga košta, a ako nije u stanju raditi kvalitetno, onda je samo trošak.

I vi imate trenersku licencu, razmišljate li o tome da budete trener?

- Cijeli sam život u nogometu i ne mogu zamisliti da nije tako. Možda se jednog dana i odlučim za trenerski poziv, ali sada to nije tako. Uživam u onome što sada radim, a trenutačno sam skaut Milana. Gledam puno utakmica, pokušavam prepoznati talente, igrače koji bi se mogli uklopiti u klub poput Milana. Ispunjeno sam, imam posla, tako da i ne gledam previše u malo dalju budućnost. Vidjet ćemo...

Imate i sina Roka koji se sjajno razvija u Salzburgu. Što biste kao otac preporučili roditeljima, kako da prate karijere svojih sinova?

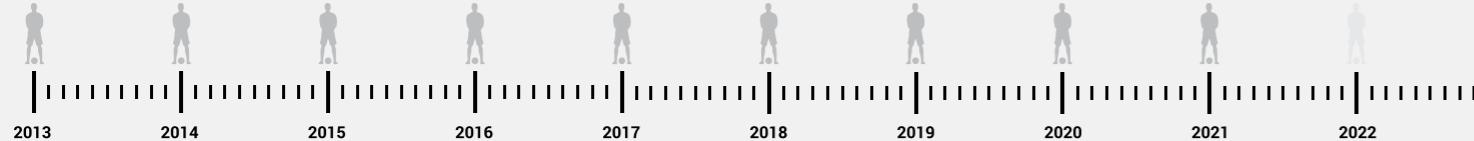
- Najvažnije je da im budu najveća podrška, te da imaju jako puno strpljenja. Jedan od njih možda nekoliko stotina

će napraviti nogometnu karijeru. Put do toga da postaneš igrač jako je složen, donosi pregršt teških i neizvjesnih situacija, mnoge od njih roditelj koji nije bio igrač ne može razumjeti i to donosi određene probleme s kojima se nije lako nositi. Imam ja još sinova koji bi htjeli biti igrači, ali ne mogu svi proći, to je meni sasvim jasno. Roko ima talent, veliki je radnik, a mi smo mu kao obitelj uvijek davali veliku podršku, ali i uvijek bili čvrsti na zemlji.

Kakav je vaš stav o menadžerima?

- Oni često budu mete nezadovoljnih roditelja, pa i trenera ili ljudi iz klubova, ali menadžeri nogometu donose puno više koristi nego štete. U Hrvatskoj mnogi uzimaju talente koji imaju 12, 13, 14 godina, a to znači da ih čeka velika i duga neizvjesnost na putu da postanu igrači. Menadžeri u njih učaju, osiguravaju imu dodatni rad, medicinsku skrb, kvalitetniju prehranu... A mnogi od njih ne postanu igrači. To je cijena koju su menadžeri spremni platiti, ali naravno da roditelji djece koja nisu uspjela to teško proživljavaju. I moj sin ima menadžera, Alen Augustinić je bio taj koji je posredovao u njegovom transferu iz Lokomotive u Red Bull Salzburg. On taj posao zna puno bolje nego ja. Naravno da postoje i menadžeri koji su dobri, ali tako je u svakom poslu, uvijek postoje bolji i lošiji...

DOSADAŠNJI DOBITNICI TROFEJA NOGOMETAŠ

2013

Najbolji igrač Hrvatske: Luka Modrić
Najbolji HNL igrač: Jorge Sammir
Najbolji mladi igrač HNL-a: Ante Rebić
Najbolji vratar HNL-a: Ivan Kelava
Najbolji sudac: Ivan Bebek
Najbolji trener HNL-a: Tomislav Ivković
Fair-play: NK Rijeka
Dobri duh hrvatskog nogometa: Milan Perić
Momčad godine:
 Kelava - Vrsaljko, Križanac, Šimunić, H. Milić - Antolić,
 Sammir, Andrijašević - Benko, Kramarić, Rebić.

2014

Najbolji igrač Hrvatske: Luka Modrić
Najbolji HNL igrač: Andrej Kramarić
Najbolji mladi igrač HNL-a: Mario Pašalić
Najbolji vratar Hrvatske: Ivan Vargić
Najbolji sudac: Ivan Bebek
Najbolji trener: Matjaž Kek
Dobri duh hrvatskog nogometa: Goran Vinček
Momčad godine: Vargić, Tomečak, Maloča, Šimunić,
 Pivarić, Pašalić, Brozović, Močinić, Kramarić, Čop, Soudani

2017

Najbolji igrač Hrvatske: Luka Modrić
Najbolji HNL igrač: Franko Andrijašević
Najbolji mladi igrač HNL-a: Lovro Majer
Najbolji vratar Hrvatske: Danijel Subašić
Najbolji igrač 1.HMNL: Tihomir Novak
Najbolji trener: Matjaž Kek
Najbolji sudac: Bruno Marić
Najbolji travnjak HNL-a: Rujevica
Dobri duh hrvatskog nogometa: Stanko Poklepović
Momčad godine: Livaković, Barišić, Elez, Lešković, Ristovski, Andrijašević, Bradarić, Mišić,
 Soudani, Futacs, Gavranović

2018

Najbolji igrač Hrvatske: Luka Modrić
Najbolji igrač HT Prve lige: Soudani
Najbolji mladi igrač HT Prve lige: Lovro Majer
Najbolji vratar Hrvatske: Danijel Subašić
Najbolji trener HT Prve lige: Matjaž Kek
Najbolji sudac HT Prve lige: Bruno Marić
Najbolja igračica 1.HNLŽ: Maja Joščak
Najbolji travnjak HT Prve lige: Rujevica
Dobri duh hrvatskog nogometa: Darko Raić Sudar
 Najboljih 11 HT Prve lige: Livaković, Juranović, Benković,
 Nižić, Sosa, Bradarić, Ademi, Majer, Soudani, Heber,
 Gavranović

2019

Najbolji igrač Hrvatske: Luka Modrić
Najbolji igrač HT Prve lige: Dani Olmo
Najbolji mladi igrač HT Prve lige: Dani Olmo
Najbolji vratar Hrvatske: Dominik Livaković
Najbolji sudac HT Prve lige: Ivan Bebek
Najbolja igračica 1.HNLŽ: Leonarda Balog
Najbolji trener HT Prve lige: Nenad Bjelica
Najbolji travnjak HT Prve lige: Rujevica
Najbolji igrač 1.HMNL: Duško Martinac
Dobri duh hrvatskog nogometa: Boris Nemec
Najboljih 11 HT Prve lige: Livaković, Kvržić, Theophile Catherine, Dilaver, Bradarić, Ivanušec, Olmo, Pavičić,
 Petković, Puljić, Jairo

2015

Najbolji igrač Hrvatske: Luka Modrić
Najbolji HNL igrač: Marko Pjaca
Najbolji mladi igrač HNL-a: Marko Pjaca
Najbolji vratar Hrvatske: Lovre Kalinić
Najbolji sudac: Bruno Marić
Najbolji trener: Zoran Mamić
Dobri duh hrvatskog nogometa: Davor Vugrinec
Momčad godine: Livaković, Levac, Tomečak, Mitrović,
 Lešković, Pavičić, Čorić, Ademi, Radonjić, Henriquez,
 Pjaca

2016

Najbolji igrač Hrvatske: Luka Modrić
Najbolji HNL igrač: Marko Pjaca
Najbolji mladi igrač HNL-a: Ante Čorić
Najbolji vratar Hrvatske: Lovre Kalinić
Najbolji sudac: Bruno Marić
Najbolji trener: Zoran Mamić
Dobri duh hrvatskog nogometa: Marijan Kožina
Momčad godine: Kalinić, Ristovski, Lešković, Schildenfeld,
 Pivarić, Sušić, Čorić, Rog, Tomasov, Nestorovski, Pjaca

2020

Najbolji igrač Hrvatske: Luka Modrić
Najbolji igrač HT Prve lige: Bruno Petković
Najbolji mladi igrač HT Prve lige: Luka Ivanušec
Najbolji vratar Hrvatske: Dominik Livaković
Najbolji trener HT Prve lige: Nenad Bjelica
Najbolji travnjak HT Prve lige: Rujevica
Najboljih 11 HT Prve lige: Livaković, Kolinger, Škorić,
 Bočkaj, Igor Silva, Moro, Caktaš, Ademi, Kastrati, Marić,
 Petković

2021

Najbolji igrač Hrvatske: Luka Modrić
Najbolji igrač HT Prve lige: Bruno Petković
Najbolji mladi igrač HT Prve lige: Josko Gvardiol
Najbolji vratar Hrvatske: Dominik Livaković
Najbolji trener Hrvatske: Nenad Bjelica
Najbolji travnjak HT Prve lige: Maksimir
Najboljih 11 HT Prve lige: Livaković, Lauritsen, Škorić,
 Gvardiol, Igor Silva, Ademi, Ivanušec, Majer, Mierez, Oršić,
 Petković

Glavni tajnik HUNS-a zadovoljno svjedoči o velikom napretku domaće lige kad su u pitanju ugovorni odnosi između klubova i igrača

MARIO JURIĆ

HNL JE DANAS PRIMJER SREĐENE LIGE

U prošloj godini imali smo samo jedan slučaj koji je otisao do FIFA-ine arbitraže

Mario Jurić glavni je tajnik HUNS-a još od osnutka. Jurić stoga dobro zna s koliko je sumnji dočekano osnivanje Udruge koja će štititi nogometu, te na jedan način uvesti red u hrvatski klupski nogomet. Stoga se Mario Jurić s nedavnog radnog sastanka nogometnih sindikata srednje i istočne Europe vratio sav ozaren. Sastanku su prisustvovali i predstavnici partnera u socijalnom dijalogu – UEFA, AEFL (Udruženje europskih profesionalnih liga), ECA (Udruga europskih profesionalnih klubova) i Češki nogometni savez.

- Znate li koliko je arbitražnih slučajeva bilo u trenutku kad smo osnovali Hrvatsku udrugu "Nogometni sindikat"? Točno 157. A 2021. godinu završili smo s jednom jedinom arbitražom. Mislim da taj podatak sve govori, te da kristalno jasno demantira sve one koji su tvrdili da hrvatski klubovi neće biti u stanju ispratiti zahtjeve koje samo osnivanjem Udruge stavili ispred njih - zadovoljno će Mario Jurić.

Glavni tajnik HUNS-a otkrio nam je koje su zemlje u najvećem problemu kad su u pitanju arbitražni sporovi između klubova i igrača.

- Turska je u prošloj godini imala točno 100 arbitražnih sporova. Pazite, pričamo o zemlji koja je između 2016. i 2020. imala

ukupno 150 arbitraža. Sada ih je u jednoj godini imala skoro toliko. Saudijska Arabija imala ih je 70, dosta ih je imala Rumunjska, samo Dinamo iz Bukurešta osam. Hrvatska je prvih godina redovito bila u vrhu kad su u pitanju članice FIFPRO-a po pitanju problema i arbitraže, da bi sada došli u vrh, ali s pozitivne strane. Ne mogu vam reći koliko smo sretni zbog toga.

U čemu je tajna hrvatskog uspjeha?

- Rekao bih da je na prvom mjestu licenciranje klubova, pa neovisna Arbitražna komisija, a onda i sama činjenica da su se klubovi doveli u red, jer su svjesni novih okolnosti u kojima moraju raditi. Gospoda Junaci često je bila napadana i prozvana zbog toga što je bila jako odlučna u tome da postupak licenciranja klubova bude maksimalno zakonit i jednak za sve, ali treba joj odati priznanje da je napravila sjajan posao. Klub koji nema riješena sva dospjela dugovanja, ne može dobiti licencu za sljedeću sezonu. Neovisnu Arbitražu dobili smo 2017. godine i od tad igrači znaju da će imati pravedan postupak, u kojem će sigurno dobiti ono što im slovom ugovora i pripada. Zbog svega navedenog i klubovi su danas puno pažljiviji već u samim pregovorima s igračima, jer ona poznata uzrečica "nitko ti ne može platiti koliko ti ja mogu obećati" već je odavno zaboravljena.

Pretpostavljamo da su igrači kao vaši glavni klijenti kako zadovoljni sa situacijom po pitanju ugovora?

- Apsolutno su zadovoljni, kako ne bi bili. Danas je situacija takva da ako ti klub duguje dvije plaće, tvoje je samo pismo ga obavijestiti o tome te ti je klub u roku od 15 dana dužan podmiriti troškove. Ako to ne napravi, igrač odmah nakon toga roka ima pravo potpisati za koga god hoće, bez da klub može išta učiniti po tom pitanju. Nekada je to bilo nezamislivo, nekada je klub igraču dugovao i po šest ili više plaća, igrač bi otisao na Arbitražu koja je znala trajati i duže od godinu dana, ali je za to vrijeme uredno morao igrati za klub koji ga nije plaćao. Danas igrači ne vjeruju da je nekad bilo tako.

Koliko danas traju Arbitraže pred FIFA-om?

- Najduža je trajala 780 dana, a najkraća 44. Prosjek je 144 dana, što je mislim sasvim u redu, jer prosječno nakon tri i pol mjeseca FIFA prisili klub da igraču isplati sve zaostatke. Naravno, u međuvremenu igrač može oticiti gdje god želi. Dobili smo i statistički podatak o tome kako prolaze ti sporovi ispred FIFA-e. Igrači dobivaju čak 98 posto sporova.

Turska i neke druge zemlje u probleme su ušli zbog pandemije?

- Činjenica je da je mnogim klubovima

zbog pandemije pao prihod. Međutim, FIFA im je bila dozvolila da za vrijeme pandemije smanjuju ugovore s igračima. Zaostaci o kojima pričamo nastali su nakon toga, riječ je uglavnom o novim ugovorima potpisivanim u prošloj godini. Ljudi koji vode te klubove nisu se odgovorno ponašali.

HNL-u očito raste cijena i po pitanju odnosa klubova prema igračima?

- Kako ne, jer igrači dobro znaju tko nije redovit u isplatama. Mnogi će dobro razmisliti prije nego što se odluče otići u neke turske klubove, ili u Dinamo iz Bukurešta. Mi smo imali problem Hrvatskog dragovoljca, zbog njega bi u 2022. moglo biti nešto više arbitraža, ali Dragovoljac je izolirani slučaj.

Kako je kod nas riješeno pitanje radnog odnosa igrača?

- Dogovorno. Igrači naime mogu birati hoće li biti u radnom odnosu s klubom ili će izabrati samostalnu djelatnost. Naravno da im druga opcija donosi veću zaradu pa ih se većina odlučuje na samostalnu

djelatnost. Mislim da je u radnom odnosu s klubom u ovom trenutku možda 50-tak igrača.

Lijepo je gledati kako HNL stalno raste?

- Mislim da su u toj cijeloj priči hibridni travnjaci odigrali jako važnu ulogu. Sjećam se da sam kao igrač Dinama igrao protiv Fulhama u gostima i da nam je trebalo barem 15 minuta da se uopće adaptiramo na tako brz teren. Mi smo znali igrati na terenima na kojima ni trave nije bilo. Hibridni travnjaci omogućili su brz i tehnički nogomet i to je jako promijenilo lice HNL-a. U ligu je ušlo i dosta stranog kapitala, što je opet donijelo novi iskorak.

Sad smo napokon dočekali i ozbiljan novac od TV prava?

- Konačno, rekao bih, jer smo još 2016. upozoravali da ne može HNL imati samo 15-tak milijuna kuna od TV prava. Neki su tvrdili da nije realno očekivati puno više, ali sad smo se svi uvjerili da nije tako. Nadam se da će solidna svota od tih TV prava završiti i u Drugoj ligi.

Kad već spominjete Drugu ligu, kakvo je stanje u njoj?

- Dobro, rekao bih sasvim dobro. Igra se dobar nogomet, iako tereni nisu u najboljem stanju. Mislim da se treba napraviti sve što je moguće kako bi i drugoligaški klubovi igrali na hibridnim terenima. To bi kompletnom nogometu donijelo veliku korist, poglavito po pitanju stvaranja igrača, a od toga realno naši klubovi žive.

Kakva su primanja igrača u Drugoj HNL?

- Skromna. Malo je igrača pod ugovorom i ti koji ga imaju nemaju problema s naplatom. S druge strane, manjak novca u ligi otvara nešto veći prostor mladim igračima, jer mladi su spremni igrati za minimalne novce, jer su svjesni da imaju dobar izlog u kojem se mogu iskazati.

Od sljedeće sezone imat ćemo i jedinstvenu Treću ligu?

- I to je odlična stvar za hrvatski nogomet. Ta će liga biti nešto skuplja klubove, ali dodatno će koncentrirati kvalitetu, ali i otvoriti prostor za još mlađe igrače. Znate, godišnje iz pogona klubova koji igraju u prva dva ranga izade preko 1000 igrača, a njih 80-tak zaigra seniorski nogomet. Jedinstvena Treća liga mogla bi biti dobro popunjena baš s tim mladićima.

NAJBOLJI IGRAC HNL-a

Sedam naslova otišlo je u Maksimir, a preostala dva na Rujevicu

Može li netko prekinuti veliku dominaciju Dinama i Rijeke?

Sedam naslova najboljeg igrača Prve HNL otišlo je u Maksimir (Sammir, Pjaca (dva puta), Soudani, Olmo i dva puta Petković), a dva na Rujevcu (Kramarić i Andrijašević). Zanimljivo je da su i Kramarić i Andrijašević u Rijeku došli kao igrači - Dinama. Takav izbor igrača nimalo ne čudi, jer od 2013. do danas Dinamo je uzeo osam od devet naslova, a taj jedan pripao je Rijeci. K tome, Rijeka u tih devet godina čak sedam puta bila na drugom mjestu, koje joj je tek prošle sezone preoteo Osijek. Je li došlo vrijeme da netko prekine veliku dominaciju Dinama i Rijeke u ovoj kategoriji?

Jorge Sammir danas ima 34 godine i ne igra profesionalni nogomet. Ne igra ga već dugo, što je velika šteta jer bio je svjetski talent, igrač koji je s loptom mogao baš sve, a k tome je bio i odličnih tjelesnih predispozicija. Kad je napuštao Dinamo, Luka Modrić je baš Sammira označio kao svog legitimnog nasljednika. Sammir je sezonu 2012./2013. na kraju bila najbolja u karijeri. U prvenstvu je upisao 13 golova uz 9 asistencija, te pregršt naslova igrača utakmice. Te je sezone debitirao i za Hrvatsku, ali u

reprezentaciji nije ostavio dublji trag.

Andrej Kramarić je sezonu 2013/14. završio s 18 prvenstvenih golova (uz četiri asistencije) u 28 nastupa za Rijeku. Već je tada bilo jasno da je Dinamo gadno promašio ocjenjujući da Kramarić nije kalibar za njegovu udarnu momčad. Kramarić je na Rujevcu doslovno eksplodirao te bi naslov najboljeg igrača lige zasigurno odnio i sljedeće sezone da u zimi nije u transferu teškom 9 milijuna eura otišao u Leicester. U 18 jesenskih nastupa za Rijeku Kramarić je zabio 21 gol. Da je u dresu Rijeke dočekao proljeće, Kramarić bi potukao sve golgeterske rekorde u HNL-u. Kao što ih je proteklih sezone porušio igrajući za Hoffenheim.

Marko Pjaca prvi je igrač koji je dva puta u nizu bio izabran za HNL igrača godine (2015. i 2016.). U ljeti 2014. stigao je u Dinamo iz Lokomotive i odmah se u Maksimиру nametnuo kao jedan od ključnih igrača. Zabio je te sezone u prvenstvu 11 golova uz pet asistencija, a još je više oduševljavao driblizingom, prodrima i okomitošću u igri. Svi smo

NAJBOLJI IGRAC HNL-a

- 2013. Jorge Sammir
- 2014. Andrey Kramarić
- 2015. Marko Pjaca
- 2016. Marko Pjaca
- 2017. Franjo Andrijašević
- 2018. Soudani
- 2019. Dani Olmo
- 2020. Bruno Petković
- 2021. Bruno Petković

gleđali kako se mladi krilni napadač pretvara u svjetsku klasu. Sljedeću sezonu Pjaca je malo usporio (8 golova i 4 asistencije), ali glasače to nije omelo da ga ponovno izaberu za najboljeg igrača lige. Pjacina klasa toliko je bila velika da ga se nije moglo zaobići. U transferu ukupno (s bonusima) teškom 30 milijuna eura Pjaca je otišao u Juventus, ali dvije teške ozljede zaustavile su ga na putu da napravi veliku inozemnu karijeru. Danas mu je samo 26 godina, igrač je Torina i još uvijek traži način da se vrati na nekadašnje staze.

Franjo Andrijašević (30) bio je ključni igrač Rijeke u njezinom pohodu na povijesni naslov, te povijesnu dvostruku krunu 2017. Ofenzivni veznjak koji je oduševljavao golovima - te ih je sezone zabio 16 uz 5 asistencija - bio je igrač prevage u borbi za naslov. Nije bio samo efikasan, nego je bio i prvi u obrambenim prekidima, te je sjajnom trkom punio teren svih 90 minuta. Andrijašević je danas u Kini, igra za Zhejiang Professional.

El Arbi Hillel Soudani jedan je od najboljih stranaca koji su ikada igrali u Prvoj HNL. Za Dinamo je odigrao ukupno 196 utakmica u kojima je zabio 86 golova uz 54 asistencije. U sezoni 2017/18. istaknuo se sa 17 golova uz 9 asistencija. Međutim, Soudani je bio igrač koji je odlučivao najvažnije utakmice, zato je i dobio nadimak "Mr. Derby". Kad bi god Dinamo upao u rupu, ukazao bi se sjajni alžirski krilni napadač. Soudani danas igra za Damac FC u Saudijskoj Arabiji.

Dani Olmo sigurno je najbolji stranac koji je ikada igrao HNL. Iako ima samo 23 godine već je svjetska klasa, važan igrač Furije, ofenzivac kojeg želi svaki klub u Europi. Olmo je u sezoni 2018/19. za Modre u prvenstvu zabio tek 8 golova uz 3 asistencije, ali najviše zato što je trener Bjelica u prvenstvu uglavnom igrao s pričuvnom momčadi, čuvajući glavne igrače za europske utakmice. No, Olmov talent bio je vidljiv iz aviona, njemu je bilo svejedno koju poziciju igra, desno ili lijevo krilo, ili u sredini terena, Španjolac bi uvijek bio najbolji. Danas je igrač RB Leipzig, iz kojeg bi na ljeto mogao otići u neki još jači klub, u transferu koji neće biti manji od 50 milijuna eura.

Bruno Petković vratio se u HNL iz Italije na mala vrata. Tamo je proveo pet godina u kojima se nije uspio nametnuti, te je stigao u Dinamo kako bi pokazao klasu, ali i spasio karijeru. Petković je igrama u Dinamu brzo oduševio sve. Kakav centarfor! Dribling, kreacija, snaga, dobra brzina... Sve! Naravno da je dva puta u nizu slavio u našem izboru za najboljeg igrača Prve HNL. Za većinu nije bilo dileme da je Petković igrač za najveće klubove. Nažalost Petković se u posljednjih godinu dana poprilično zagubio. Od statusa prvog centarfora vatrenih došao je do toga da ga izbornik Dalić više i ne poziva u reprezentaciju. "On je naš najbolji centarfor, a mjesto ga čeka čim počneigrati onako kako zna", javno mu je poručio i Zlatko Dalić. Hoće li se i kada Bruno Petković vratiti na najvišu razinu u ovom trenutku nitko ne zna. Možda samo on.

Najbolji mladi igrač lige

Pobjednik ovog izbora ima zajamčeno veliku karijeru

NAJBOLJI IGRAC HNL-a

- 2013. Ante Rebić
- 2014. Mario Pašalić
- 2015. Marko Pjaca
- 2016. Ante Čorić
- 2017. Lovro Majer
- 2018. Lovro Majer
- 2019. Dani Olmo
- 2020. Luka Ivanušec
- 2021. Joško Gvardiol

Zürichu i bori se za naslov prvaka.

Lovro Majer dva je puta u nizu bio nadaljno, a danas svjedočimo tome da je sami korak do toga da bude standardni igrač udarne postave Vatrenih. Igrački dragulj, veznjak koji je drugaćiji od ostalih.

O Daniju Olmu smo rekli sve. Luka Ivanušec je pak još zimus imao ponudu iz Premiershipa tešku 10 milijuna eura, ali Dinamo ga nije želio pustiti. Ivanušecova velika karijera praktički je zajamčena. Posljednji koji je zaslužio trofej za "Nadu godine" je Joško Gvardiol. Njemački mediji pišu da nikad nisu gledali stopera koji je s 20 godina toliko dobar. A nagledali su se svjetskih stopera u izobilju...

NAJBOLJI TRENER HNL-a

U devet dosadašnjih izbora slavila su četvorica trenera. Samo jedan među njima i dalje je dio lige

IGRAČI NE GLEDAJU SAMO TITULE

Četiri puta slavili su treneri koji nisu uzeli prvenstvo

U devet godina našeg izbora "Trofej Nogomet" ukupno su četvorica trenera zaslužila naslov najboljeg u HNL-u. Riječ je o Tomislavu Ivkoviću, Matjažu Keku, Zoranu Mamiću i Nenadu Bjelicu. U četiri sezone trener koji je bio laureat nije bio i - prvak sa svojim klubom. Što je samo dokaz da igrači kod izbora puno razmišljaju, te da im trofeji nisu jedino mjerilo. Tomislav Ivković ušao je u povijest kao prvi trener koji je slavio u našem izboru. Ivković je u sezoni 2012/13. bio na klupi 'malene' Lokomotive, što mu daje posebnu dimenziju.

Ivković je s Lokomotivom te sezone osvojio drugo mjesto, samo je Dinamo bio bolji. Lokosi su igrali jako dopadljiv i efikasan nogomet - samo je Dinamo bio efikasniji - u kojem su dominirali mladi igrači. Prvi igrač momčadi bio je Andrej Kramarić koji je u prvenstvu zabio 15 golova uz 8 assistencija. Imao je 21 godinu i na Kajzerici je potvrdio da izrasta u klasnog igrača. Godinu dana stariji bio je Domagoj Antolić, koji je sjajno vodio momčad kao glavni vezni igrač. Uz bok mu je bio Marcelo Brozović, koji je u sezoni ušao kao 19-godišnjak. Veliku minutažu imao je i Marko Pjaca sa samo 17 godina, a ozbiljno se probijao i Domagoj Pavičić kojem je bilo 18.

Ivković je sa svima njima vješto manevrirao, čvrsto je staoiza njih, te im dao veliku individualnu slobodu kako bi do kraja iskazali svoj talent. Glasaci su to prepoznali, te je Ivković zasluzeno dobio nagradu. Trener koji je najmlađu momčad lige doveo do 2. mesta, pritom igrajući prekrasan nogomet doista je zasluzio sve pohvale.

Slovenski stručnjak Matjaž Kek ušao je u

povijest kao prvi trener koji je ukupno tri puta slavio u našem izboru. Kek je Rijeku vodio ukupno u 273 utakmice. Slavio je u 164 utakmice, 65 puta je remizirao, a 44 utakmice je izgubio. Ukupna gol-razlika iznosila je 539:237. Doveo je Rijeku do senzacionalnog naslova prvaka 2017., a još je dva puta uzeo Kup, te još dva puta igrao skupinu Europske lige. Fantastični rezultati dakako da su bili prepoznati kod igrača diljem lige.

Kek je na Rujevcu doveden s jasnim ciljem: Želimo najbolji mogući rezultat!

To mu je Damir Mišković poručio na prvom razgovoru. Kek se sljedećih pet i pol godina koliko je ostao na Rijekinoj

klupi ponašao točno tako. Bio je vrlo pragmatičan, a Rijeka je igrala jako prepoznatljiv i učinkovit nogomet. Dio javnosti mu je zamjerao to što nije imao puno sluha za mlade igrače, ali Kek je previše iskusan da ne bi znao kako forsiranje mladih i lov na trofeje ne mogu ići zajedno. Odgoj mladih igrača prepustio je trenerima poput Tomice Ivkovića. Kad danas pogledamo HNL, lako ćemo doći do spoznaje da je velika većina trenera na Kekovom tragu po pitanju forsiranja mladih...

I Zoran Mamić upisan je u povijest našeg izbora kao prvi trener koji je slavio dva puta u nizu (2015. i 2016.). Mnogi su kad

je Zoran Mamić sjao na trenersku klupu vjerovali da neće dugo trajati računajući da mu je važna vrlina to što mu je Zdravko Mamić brat. Međutim, Zoran Mamić brzo je svima pokazao da itekako ima bogat trenerski gen. Uzeo je s Dinamom četiri naslova prvaka - što i nije neki poseban doseg, jer je imao najbolju momčad na raspolažanju - ali s njim je Dinamo napravio iskorak po pitanju igre. Mlađi Mamić pokazao je puno trenerskog slaha i mudrosti vodeći momčad. Vješto je kombinirao jureći trofeje, ali i otvarajući prostor za mlade igrače, jer je znao da bez takvih klub ne može do unosnih transfera koji su uvijek bili presudni za popunjeno maksimirske blagajne.

Zoran Mamić je trenersku klasu potvrdio radeći i na Bliskom istoku. Al Ain je odveo do naslova prvaka u Emiratima. Mamić je Al Ain uveo i u finale Svjetskog klupske prvenstva.

Četvrti trener koji je slavio u našem izboru je Nenad Bjelica. I on se upisao u povijest ovog izbora i to na dva načina. Bjelica je prvi koji je slavio tri puta uzastopce, a i prvi koji je slavio kao trener dva kluba. Prva dva trofeja uzeo je kao trener Dinama, a

posljednji kao trener Osijeka.

Bjelica je u Maksimiru kao trener napravio malu nogometnu revoluciju. Do njegovog dolaska Dinamo je bio klub koji bi se plasirao u neku od europskih skupina da bi u njoj potom u pravilu bio "topovska hrana" za jakе europske momčadi. S Bjelicom se to preko noći okrenulo. Najprije je s Dinamom izborio europsko proljeće koje se čekalo još od 1970. Sljedeće sezone uveo je Bjelica Dinamo u Ligu prvaka, te je u skupini bio doslovno samo nekoliko minuta udaljen od drugog mjesta. Međutim, Dinamo je doma prosuo 3:1 vodstvo protiv Šaharta. prije toga Dinamo je doma demolirao sjajnu Atalantu, a u Ukrajini uzeo bod protiv Šaharta.

Tajna Bjeličinog uspjeha ustvari je bila vrlo jednostavna. Bjelica je od svakog igrača tražio isto. Maksmalni angažman na svakom treningu, maksmalni angažman na svakoj utakmici, te maksmalno poštivanje momčadske taktike. Tko to nije bio u stanju ispuniti, taj bi automatski završio na klupi, ili na tribinama. Bjelicu nije zanimalo kako se tko zove, niti koliki mu je ugovor. Igrači su pak prepoznali taj profesionalni, ali i pošteni pristup,

jednak prema svima, te je Dinamo uskoro u svlačionici imao fantastičnu atmosferu koja je bila prvi preduvjet da Dinamo dođe do toga da u Europi pobijeđuje momčadi poput Atalante, Šahтарa ili Arsenala.

Bjelica je znao pronaći i način da se nametne kao neprikošnoveni gazda svlačionice i po pitanju minutaže za mlade igrače. Do tada su svi treneri Dinama bili svjesni da moraju forsirati tinejdžere i kad mogu i kad ne mogu. Bjelica to nije radio. Kod njega su igrali samo oni koji su minutažu zaslužili kroz treninge. No, Dinamo nije finansijski patio zbog takvog pristupa momčadi, jer su rezultati i igre koje je momčad demonstrirala otvarali igračima vrata bogatih klubova pa je Dinamov budžet za igrače dodatno porastao.

Bjelica je isti koncept rada preselio iz Maksmira u Gradske vrt, pa je u ovoj kategoriji slavio i kao trener Osijeka. Bjelica je i jedini od svih dosadašnjih trenerskih laureata koji može slaviti i ove godine. Ivković, Kek i Mamić nisu u konkurenčiji. Bjelica će sigurno biti visoko plasiran, njegov način rada uvijek je isti, a igrači su davno pokazali da ga itekako cijene.

NAJBOLJI TRENER HNL-a

2013. Tomislav Ivković

2014. Matjaž Kek

2015. Zoran Mamić

2016. Zoran Mamić

2017. Matjaž Kek

2018. Matjaž Kek

2019. Nenad Bjelica

2020. Nenad Bjelica

2021. Nenad Bjelica

HAJDUK vs. RIJEKA

Na Poljudu se 26. svibnja igra finale Kupa. Premda je Hajduk domaćin, gosti s Rijeke također imaju svoje velike adute

FINALE BEZ FAVORITA

Rijeka obožava utakmice na Poljudu, a i nikad nije izgubila u finalu Kupa

Finale Kupa na rasporedu je 26. svibnja, igra se na Poljudu, sučelit će se Hajduk i Rijeka. U posljednjih osam godina Rijeka je čak četiri puta osvajala Kup (2014., 2017., 2019., 2020.), baš kao i Dinamo (2015., 2016., 2018., 2021.). Hajduk je pak posljednji put slavio 2013. protiv Lokomotive. Tada su se još igrale dvije finalne utakmice (2:1 za Hajduk i 3:3).

Već navedeni podaci sugeriraju da će 26. svibnja na Poljudu Rijeka biti ta koja ima pravo istričati s gardom favorita. Pitanje je hoće li ga njezin trener Goran Tomić prihvati, jer lakše će mu biti imperativ pobjede prebaciti na domaću momčad, iz koje će stajati 30-tak tisuća žestokih navijača, koji već devet godina sanjaju trofej. Premda će i Rijeka iz sebe imati barem dvije do tri tisuće svojih navijača, jer na Kvarneru se priprema veliki navijački pohod na Poljud, jasno je da će domaći teren biti Hajdukov vjetar u leđa. Kako god, finale će biti spektakularno,igrano na našem najljepšem stadionu, pred rasprodanim

tribinama, na odličnom travnjaku. Užitak za sve ljubitelje nogometa.

Rijeke neće uživati status laganog favorita samo zbog toga što je navika pobjeđivati u finalima u kojima ima 100-postotni učinak. Šest finala, šest pobjeda! Kao nitko! S tim da je jednom finale igrala i protiv Hajduka. Rijeka je i kroz prvenstvo na Poljudu već dva puta gostovala u ovoj sezoni, te je dva puta i slavila (2:1 i 3:1). Oba puta u Splitu ih je dočekala velika euforija, Hajduk je u tim utakmicama želio potvrditi da je veliki kandidat za naslov prvaka, ali u obje utakmice Rijeka je bila ta koja je igrom, ali i gardom bila daleko dojmljiva na terenu. Stoga je hajdukovcima jasno da se Rijeka nimalo neće uplašiti atmosfere Poljuda, te da će njezini igrači beskompromisno jurnuti po još jedan Kup.

Postoji nekoliko razloga zbog kojih Rijeka ne leži Hajduku, posebno ne Hajduku koji je mora napasti dosta otvorenog garda, a to je u pravilu slučaj kad Hajduk igra na

Poljudu. Rijeka sigurno nije najkvalitetnija hrvatska momčad, ali Rijeka u pravom izdanju igra najbrži i najokomitiji nogomet. Već sad možemo potpisati da će Tomić na Riječici istrčati s postavom 3-5-2, koja mu je i omiljena i provjerena kad su važne utakmice u pitanju. Rijeka na bokovima ima Ampema i Solana, dva jako brza igrača preko kojih sjajno otvara kontre. Posebno to vrijedi za Ampema, koji je izvorno krilo, igrač velike brzine i odličnog driblinga, ali i jako dobre završnice. U te dvije poljudske utakmice protiv Hajduka baš je Ampem bio taj koji je napravio najviše dobrih stvari na terenu. Rijeka u Pavičiću ima sjajnog veznjaka, koji ove sezone igra na jako visokoj razini i baš će finale Kupa vjerojatno biti njegov oproštaj s Rijekom, u kojoj igra još od 2017. Pavičić nije brz kao Ampem, ali je vrlo kreativan i ima strahovito brzu loptu. U napadu pak Rijeka ima sjajnog i iskusnog Drmića koji uvijek potezom može riješiti utakmicu, a sve bolje igra i Vučkić, koji se potpuno adaptira na novi klub. Kad pričamo o brzancima ne smijemo

SVA DOSADAŠNJA FINALA

- 1992. Inker Zaprešić - HAŠK Grad. 1:1, 1:0
- 1993. Hajduk - Croatia 4:1, 1:2
- 1994. Croatia - Rijeka 2:0, 0:1
- 1995. Hajduk - Croatia 3:2, 1:0
- 1996. Croatia - Varteks 2:0, 1:0
- 1997. Croatia - Zagreb 2:1
- 1998. Croatia - Varteks 1:0, 2:1
- 1999. Osijek - Cibalia 2:1
- 2000. Hajduk - Dinamo 2:0, 0:1
- 2001. Dinamo - Hajduk 2:0, 1:0
- 2002. Dinamo - Varteks 1:1, 1:0
- 2003. Hajduk - Uljanik 1:0, 4:0
- 2004. Dinamo - Varteks 1:1, 0:0
- 2005. Rijeka - Hajduk 2:1, 1:0
- 2006. Rijeka - Varteks 4:0, 1:5
- 2007. Dinamo - Slaven Belupo 1:0, 1:1
- 2008. Dinamo - Hajduk 3:0, 0:0
- 2009. Dinamo - Hajduk 3:0, 0:3 - 4:3-11m
- 2010. Hajduk - Šibenik 2:1, 2:0
- 2011. Dinamo - Varaždin 5:1, 3:1
- 2012. Dinamo - Osijek 0:0, 3:1
- 2013. Hajduk - Lokomotiva 2:1, 3:3
- 2014. Rijeka - Dinamo 1:0, 2:0
- 2015. Dinamo - Split 0:0, 4:2-11m
- 2016. Dinamo - Slaven Belupo 2:1
- 2017. Rijeka - Dinamo 3:1
- 2018. Dinamo - Hajduk 1:0
- 2019. Rijeka - Dinamo 3:1
- 2020. Rijeka - Lokomotiva 1:0
- 2021. Dinamo - Istra 1961 6:3

2022.

zaboraviti ni Roberta Murića, iako njega Tomić u takvim utakmicama voli čuvati kao džokera s klupe.

da ga lov za trofejima izbaci s tog puta, jer - tvrdi - Rijeka nema izbora.

- Prije nekoliko godina trošili smo iznad svojih mogućnosti, ali uspjeli smo to prebroditi. Novo trošenje iznad naših mogućnosti lako bi moglo biti pogubno za budućnost kluba - često ističe Mišković, koji je i vlasnik i predsjednik Rijeke već niz godina, tako da on dobro zna što govori.

Stoga je Goran Tomić barem sa strane pritiska privilegiran što radi u klubu poput Rijeke. Naravno da Mišković sanja pobjedu na Poljudu i osvajanje Kupa, ali treneru neće reći ni riječ ako se taj san ne ostvari.

Hajdukov trener Valdas Dambrauskas nema takav privilegij. Hajduk je u ovu sezonu uložio jako puno energije i novaca, te je želi zaokružiti s barem jednim trofejom. Hajduk je na takav način zidao i momčad na terenu. Splićani u svačionici imaju pregršt iskusnih igrača, često Dambrauskas na teren izvodi igrače koji u prosjeku imaju 28, ili čak 29 godina, a to je već jasan signal da na Poljudu prije svega razmišljaju o trofejima.

Dio javnosti zna po pitanju Hajduka i pretjerati, a to vrijedi i za bivše igrače Hajduka. Neki su od njih išli s izjavama da predsjednik Jakobušić mora odstupiti ako Hajduk ne osvoji trofej ove sezone, ali to su izjave koje su debelo pretjerane. Hajduk je u proteklih 15-tak mjeseci promjenio više od 20 igrača u svačionici, promjenio je i četiri trenera, a to znači da mu treba vremena da se kockice u klubu poslože na željeni način. Jakobušić je u godinu i pol dana svog mandata napravio pregršt dobrih stvari, vratio je vjeru navijačima da će za Hajduk ponovno doći bolji dani, vratio je u svačionicu imena poput Livaje, Nikole i Lovre Kalinića, Krovinovića... Hajduk je na dobrom putu, te Jakobušića samo treba pustiti da nastavi raditi ono što je započeo.

Osvjeni Kup bitno bi mu olakšao posao, ali kako smo već i naglasili - Hajduk 26. svibnja na Poljudu neće biti favorit. Rijeka zna osvajati Kupove, Rijeka ima odličnu momčad, odličnu igru, te trenera koji zna kako pripremiti momčad za takve utakmice. Hajduk će pak imati domaći teren, 30.000 navijačaiza sebe, Livaju i Kalinića, Krovinovića... Kao i Dambrauskas, trenera koji je osvajao titule u Litvi i Bugarskoj. Može li i u Hrvatskoj?

VATRENI

Izbornik reprezentacije dobio je na mini turneji u Dohi ono što je i priželjkivao

MALO PROSTORA ZA PROMJENE

Zlatko Dalić većinu putnika za SP u Kataru već zna

Zlatko Dalić posljednjih tijedana ne skriva veliko zadovoljstvo stanjem u reprezentaciji. Dvije utakmice koje smo koncem ožujka odigrali u Dohi - Slovenija 1:1, Bugarska 2:1 - dodatno su ga napunile dobrim vibracijama, premda je na samom terenu bilo dosta oscilacija. No, Dalić je očito s tim oscilacijama unaprijed računao, kada u dvije utakmice priliku dobije 25 igrača onda teško i može proći bez oscilacija. S druge strane očito je Dohu u dobroj mjeri izbornik iskoristio za jačanje kompaktnosti svlačionice izvan terena, te je na tom planu dobio sve čemu se nadao.

Zna li Dalić u ovom trenutku praktički sve kandidate za Svjetsko prvenstvo koje nas u studenom čeka u Dohi? Možda ne svih 23 (ili 26 igrača, vidjet ćemo što će FIFA odlučiti), ali kako je malo prostora za promjene, to je već sada jasno.

GOLMANI

Dominik Livaković jesen je proživljavao određenu golmansku krizu, ali svi znamo da je riječ o sjajnom golmanu koji već više od tri godine brani na jako visokoj razini. Livaković je taj koji trenutačno slovi za prvog golmana reprezentacije, ali i njemu je jasno da je Dalić kroz kvalifikacijske utakmice jasno pokazao da nema

"nedodirljivih" unutar momčadi. Livaković će biti prvi golman, ali to mora potvrditi stalnim dobrim obranama, kako u klubu tako i u reprezentaciji. Srećom, kontinuitet koji Livaković iskazuje već godinama najveće je jamstvo da ćemo u njemu u Dohi imati pouzdanog golmana kakav god status imao.

Ivo Grbić kvalifikacije za SP završio je kao prvi golman, a na "izletu" u Dohi bio je u statusu trećeg golmana. Na prvi pogled neobično, ali mladi i vrlo talentirani golman u međuvremenu je u svom Lilleu preselio s terena na klupu i nema kontinuitet obrana. Dok je tako, Dalić ga ne vidi kao prvog golmana Vatrenih. Dapače, javno je poruči oda ga na sljedeće akcije neće ni zvati bude li bez minutaže u klubu.

Ivo Ivušić brani sve bolje u Osijeku, teška ozljeda je iza njega, tako da u njemu ponovno imamo golmana koji kao zapeta puška čeka svoju šansu. U kvalifikacijama za Katar dobio je dvije prilike i bio je jako dobar. Ivušić zna da mora biti strpljiv i da će priliku dočekati.

DESNI BEKOVI

Josip Juranović zasluzio je status sada već neprikošnovenog desnog beka Vatrenih, jer je kvalifikacije odradio na jako dobroj

razini, a on je uvijek igrač koji daje sve od sebe. Igranje u Celticu mu je pomoglo da napravi dodatni igrački iskorak, posebno po pitanju samopouzdanja. Juranović je pouzdano vrijednost ove selekcije.

Šime Vrsaljko zbog lakše ozljede nije bio na utakmicama u Kataru, ali definitivno se vratio na vrhunsku razinu, standardni je igrač Atletico Madrida i kad je tako onda možemo samo biti presretni što ga ponovno imamo na dispoziciji. Šime je jako bitan kako za svlačionicu, tako i za igru Vatrenih. S njim i Juranovićem izbornik može mirno spavati po pitanju pozicije desnog beka.

STOPERI

Rekli bismo da u reprezentaciji nema puno otvorenih pitanja glede pozicija u momčadi, ali najveća neizvjesnost možda vlada baš na ovoj poziciji.

Joško Gvardiol ima samo 20 godina, ali već je svjetska klasa, igrač koji je zadivio Bundesliga i koji je već na meti najvećih europskih klubova. Kako je i Dalić sam rekao, Gvardiol je neupitan starter u reprezentaciji, igrač za sve sustave, pa i za sve pozicije.

U normalnim okolnostima **Dejan Lovren**

Foto: Drago Sopta/HNS

sigurno je prvi izbor za poziciju desnog stopera, ali Lovren je zbog ruske agresije na Ukrajinu kao igrač Zenita upao u određene probleme, jer Rusija je danas i po nogometnim pitanjima izolirana zemlja, koja neće moći igrati evropske utakmice. Lovren u Kataru nije igrao zbog ozljede, ali on je ionako previše iskusni igrač da bi ga trebalo na bilo koji način provjeravati. Pitanje je samo u kakvom će stanju dočekati SP.

Domagoj Vida također je dokazana i velika vrijednost, ima dobru minutažu u Bešiktašu, ima ogromno iskustvo, tako da će Vida sigurno biti dio reprezentacije u Kataru. Možda ne starter, ali svakako će biti tu negdje.

Foto: Drago Sopta/HNS

Duje Čaleta-Car važan je igrač Marseillea, nešto drugačiji od naših ostalih stopera, jer je iznimno korputantan, a opet odličan tehničar. Duje će svakako biti u Kataru, vidjet ćemo s kakvom minutažom.

Marin Pongračić je i dalje stoper koji se nameće. U Borussiji (D) ima dosta minuta premda još uvijek nije standardan stoper. Vidjet ćemo kakav će mu status biti na jesen, ali Dalić je stavio do znanja da ga pažljivo motri.

Mile Škorić često dobiva Dalićeve pozive, ali vidjet ćemo hoćemo liga gledati i u Kataru, jer dolaze neki mlađi koji se nadaju svojoj prilici. Škorić je pak igrač koji na terenu u svakom trenutku ostavlja i dušu i srce, a takvi igrači uvijek imaju vrijednost.

LIJEVI BEKOVI

Borna Sosa najviše se nameće. Igra jako dobru u Stuttgartu, ima sve osobine

modernog lijevog beka, odlično se uklopi u reprezentaciju. Bude li sve u redu, u Kataru će imati važnu ulogu.

Borna Barišić ima problema u Rangersima, u kojiima više nije tako standardan igrač pa mu je posljedično opao i učinak u igri. Barišić zna kakav je Dalićev stav prema igračima koji nemaju dobru minutažu, ali ako je riješi, sigurno će biti u Kataru.

Domagoj Bradarić skoro se zagubio u Lilleu, ima jako skromnu minutažu i na ljeto će očito morati potražiti novu sredinu, jer inače neće konkurirati za Katar.

VEZNJACI

Luka Modrić će predvoditi Vatrene i u Kataru. I bit će dio reprezentacije dok god to želi, jer on će i s 40 godina biti svjetska klasa.

Marcelo Brozović još je jedan neupitan starter, još jedan igrač svjetske vrijednosti. Mateo Kovačić zaokružuje priču o hrvatskom veznom redu kakvog nema nitko u svijetu.

Mario Pašalić neupitno će biti dio reprezentacije u Kataru, jer je klasan igrač, a i drugačiji od svih veznjaka koje imamo. Majstor za postizanje golova iz drugog plana.

Lovro Majer se sve više nameće kao igrač koji bi u Kataru mogao biti čak i starter, vjerojatno na poziciji lažnog desnog krila na kojem nemamo pravo rješenje.

Luka Ivanušec propustio je mini turneju u Kataru, jer je bio ozlijeden, ali kad je zdrav, Ivanušec je svakako dio reprezentacije.

I možebitno rješenje za desnu stranu napada.

Nikola Vlašić ima velikih problema s minutažom u West Hamu, zbog čega više nema poziciju startera u reprezentaciji. Vidjet ćemo što će donijeti ljeto, no jasno mu je da mora igrati ili ga neće biti na SP-u.

Kristijan Jakić nuda se ulozi prve alternative za Brozovića na poziciji korektora veznog reda. U Dohi nije na najbolji način iskoristio šansu, ali to mu je bila debitantska turneja.

Nikola Moro također nije iskoristio šansu

koju je dobio u Kataru u utakmici protiv Bugarske.

OFENZIVCI

Ivan Perišić velika je vrijednost reprezentacije, jedan od senatora, ali i ključnih igrača. Oduševljava na poziciji lijevog krila, ili lijevog boka, kao da mu je svejedno što igra.

Andrej Kramarić nije pravi centarfor, ali je vrhunski strijelac i vjerojatno će mu pripasti uloga startne devetke u Kataru.

Josip Brekalo brzo se adaptirao na zahtjeve Serie A te igra jako dobro u Torinu. Iako mu mjesto desnog krila nije omiljeno, jasno je da će biti starter ako Dalić odluči igrati s klasičnim desnim krilom.

Ante Budimir jedini je pravi centarfor na kojeg Dalić računa, te ako sve bude uredu, bit će među putnicima za SP.

Marko Livaja u ovom trenutku slovi za pričuvnog kandidata za poziciju centarfora, iako ni on nije, baš kao ni Kramarić, klasična devetka.

Foto: Drago Sopta/HNS

NOVI IGRAČI

Dalić dakle nema previše dilema glede kandidata za Katar. No, definitivno postoje igrači koji bi ga do studenog mogli "natjerati" da ih isprobira. U Dinamu igrama oduševljava mladi stoper Josip Šutalo. Mnogi su stava da već sada zaslužuje mjesto u reprezentaciji.

Dalić je pak javno poručio da čeka "buđenje" Brune Petkovića. Vidjet ćemo hoće li ga i dočekati, a dodatni problem je činjenica da Petković ni u Dinamu ne igra poziciju centarfora.

Vidjet ćemo kako će se Kristijan Lovrić nametnuti u Osijeku kad se do kraja uklopi. Iskusni Josip Mišić pak plijeni igramu u Dinamu na poziciji zadnjeg veznog.

ILJA LONČAREVIĆ

Legendarni trener ponovno se primio posla, ovaj put u nogometnoj školi Slaven Belupo

ISKORAK U KOPRIVNICI

Vrijeme je da se škola potpuno osovi na noge

Foto: NK Slaven Belupo

Ilija Lončarević ima 77 godina. Što nije malo. Međutim, Lončarević ih sjajno nosi, vitalan je, prepun energije i želje za radom. Posljednjih godina organizirao je individualni rad s "neizbrušenim i nedokazanim" mladićima koji su tražili neki svoj nogometni komad kruha pod hrvatskim nebom. Ilija im je pružio ruku pomoći, jer rad s mladima i bio je posao s kojim je Lončarević stekao nogometno ime.

U nekoliko razgovora s Ilijom bilo je lako uočiti da mu ipak nedostaje pravi, klupska rad. "Osjećam se odlično, znam da mogu pomoći, ali tko će angažirati čovjeka od 77 godina? Svi misle da je moje prošlo, a i oni koji možda misle da još mogu, očito ne žele slušati moje primjedbe, jer znaju da uvijek kažem ono što mi je na jeziku."

Da, takav je Ilija, uvijek spremna uči u sukob kako bi pokušao provesti nogometne ideje. Na sreću, Zoran Zekić ga odlično poznaje, njemu ne smetaju Ilijine kritike, on ih želi čuti, a onda i provesti dosta toga od onog što mu Lončarević naglasi. Kako je Zekić postao sportski direktor Slaven Belupo, tako mu je jedan od prioriteta postala nogometna škola u klubu. U Koprivnici ona nikada nije bila do kraja postavljena na noge, što je najveći grijeh svih struktura koje su do sada vodile klub. Ne možeš biti uspješan ako nisi u stanju iz svog pogona izbaciti barem jednog, dva dobra igrača u svakoj sezoni. Stoga i ne treba čuditi da je Slaven Belupo već godinama na marginama Prve HNL. Prošle sezone u svlačionici je imao više od 10 igrača koji su u tom trenutku bili prevalili 30-tu. Daleko najviše u ligi.

Stoga je odabir Ilijie Lončarevića sjajna stvar za klub. Ilija o radu škole i stvaranju igrača zna sve. No, da bi to mogao raditi na način na koji to zahtijeva današnji nogomet, jasno je da će klub morati uložiti ozbiljna sredstva, kako u infrastrukturu - u izgradnju barem jednog dodatnog trenera za rad klinaca - tako i u stručni kader, jer jedno bez drugog ne ide. U Koprivnici su odavno zaboravljena vremena kada je Slaven Belupo slovio za dosta bogat klub koji je odlično plaćao. Danas je klupski budžet vrlo skroman, ali to ne smije biti izluka za skroman rad škole.

"Imao sam želju još raditi, ali nisam mislio da će morati otići iz Zagreb. No, Koprivnica nije na kraju svijeta, sat i petnaest vožnje je od Zagreba. Tako smo se na kraju dogovorili za potpis ugovora, ali također da ćemo sljedeća tri mjeseca s naše strane pokušati dati svoj doprinos kad se radi o poslu, organizaciji i pomoći u stvaranju boljih uvjeta rada. Kako bi škola nogometna

stigla na neku razinu. Jer bez toga neće biti rezultata", kazao je Lončarević prilikom dolaska u Koprivnicu.

U tri mjeseca Lončarević će dakle snimiti stanje te napraviti popis stvari koje Slaven Belupo mora napraviti kako bi škola dobila osnovne uvjete za dobar rad. Vidjet ćemo što će lipanj donijeti, jer ako Lončarević ostane u Koprivnici, onda će to biti dobar znak za sve.

"Koprivnica je premala sredina da bi mogla živjeti samo od domaćih mladih igrača. Naravno, ne treba dovoditi igrače "lopatom" i na "kamione", nego ciljano, pažljivom selekcijom, uz adekvatan rad skautske službe. Onda bi takva nogometna škola bila takva da bi klub kao što je Slaven Belupo mogao uspješno egzistirati. Tako je slično i u praktički svim klubovima u HNL-u, pa i u onim sa samog vrha koji moraju proizvoditi da bi mogli transferirati igrače i živjeti od toga. To je osnova hrvatskog nogometa, samo je pitanje kako mi to radimo, koliko planski to radimo."

Lončarević nije "laptop" stručnjak. On je čovjek terena i bogatog iskustva. Lončarević ima jasniju viziju posla koju treba napraviti.

"Nema se tu što filozofirati o nekim planovima i programu rada. To onda biva ovako "hajde direktore škole donesi nam plan i program". Tada direktor škole donese plan i program na pedeset stranica. U klubu to pogledaju kažu da je odlično, a onda ga bace u ladicu sa strane, nitko o tome više ne brine. Ja nisam takav i to me uopće ne zanima. Za mene je plan poboljšati uvjete rada u svakom segmentu. Kad to napravim, onda će plan biti ispunjen. Nema puno priče oko toga, nećemo filozofirati."

Takav je Ilija Lončarević...

NOGOMETNA PRIČA MARKA DABRE

Bio je veliki talent koji je Vinkovce zamijenio s Firenzom već sa 16 godina. Punih šest godina tražio je izlaz iz "crne rupe"

Foto: NK Lokomotiva

NAGRADA ZA KARAKTER

Vratili su ga rad, strpljenje i spremnost da krene ispočetka

Marko Dabro (25) imao je nesvakidašnji nogometni put. Još dok je bio dijete skauti Fiorentine u njemu su prepoznali svjetski talent, pa je 2013. otišao u Firenzu, dok je Cibalija dobila odštetu od 800.000 eura. Bila je to najveća odšteta koju je Cibalija ikada dobila za jednog igrača, premda je Dabro tada imao samo 16 godina.

Nažalost, u Firenzi se karijera mладог napadača nije dobro razvijala. Vrlo brzo nakon preseljena obolio je od mononukleoze, da bi se već 2016. vratio u Cibaliju, kako bi pokušao oživjeti igračku karijeru. Međutim, nezreli tinejdžer očito nije bio spremna na takve okolnosti. U sljedećim sezonomama tražio se u Gorici i slovenskom Bravu. Nigdje nije išlo, nitko nije imao strpljenja čekati da mladi napadač uhvati kontinuitet utakmica, jer bez konstantne minutaže nitko ne može proraditi. Pa nije mogao ni Dabro.

U ljeti 2019. vinkovački centar "spustio" se do druge HNL. Što su mnogi doživljavali kao definitivni kraj kad je u pitanju bila prava igračka karijera. Na sreću, promašili su u svojim prognozama. U Bijelom Brdu Dabro je napokon dočekao neupitan status prvog napadača, velike ovlasti, ali i povjerenje trenera i sugrača. Nakon šest godina patnje i traženja, Dabro je u samo jednoj sezoni pokazao da je itekako živ i da je samo trebao pravu podršku. Kao što je treba svaki mlađi igrač. Ne postoji naime talent koji je postao igrač bez prave podrške trenera i okoline u kojoj igra. Kad postaneš igrač onda ti takva podrška više nije nužna, možeš i bez

Dabrin nogometni put bio je dakle jako težak. Već sa 16 godina mislio je da ima sve, da bi nekoliko godina kasnije spoznao da nema - ništa. I da su ga mnogi koji su i njemu i obitelji obećavali brda i doline samo nastavili svojim putem, ne obazirući se na sudbinu mlađog igrača. Dabro se ipak izvukao iz svega, najviše radom, ali

i karakterom, a onda i spremnošću da se spusti u drugoligaško društvo te da tamо krene ispočetka. Kad radiš kako treba i kad imаш kvalitetu, ona će isplivati. I na koncu te dovesti tamо gdje nogometno pripadaš...

Nažalost, mnogi hrvatski talenti koji su prerano odlazili van, ili prerano bili proglašavani velikim talentima i gotovim igračima, nisu imali snage vratiti se i uspjeti kao što je to uspio Dabro. Nisu imali dovoljno vjere, nisu radili na pravi način i možda najvažnije od svega - nisu imali dovoljno strpljenja. Dabro ga je imao i zato je nagrađen...

NOGOMETNI STADIONI

HNL je sve bolji i gledaniji, ali stadioni na kojima se igra većina utakmica i dalje su u neprihvatljivom stanju.
Želimo zdraviju naciju? Ulažimo onda u sport!

Kad pričamo o hrvatskom sportu važno je da svi budemo svjesni neupitnih činjenica. Svaki sport, poglavito vrhunski, počiva na dva stupa temelja. Prvi je kako se sport financira, a drugi kako je riješeno pitanje infrastrukture. A doista je teško reći što od ta dva "nosača sporta" u Hrvatskoj u tragičnijem stanju.

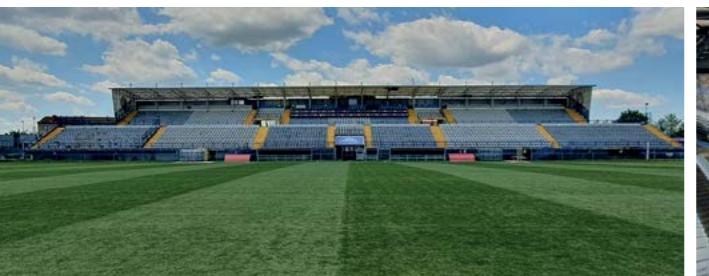
Europska iskustva pokazuju da kad se država sustavno primi jednog problema, da se paralelno s njim rješava i drugi. Postoji niz europskih primjera koji to pokazuju. Mi ćemo se ovaj put posvetiti pitanju infrastrukture i to nogometne. Koja je u takoder tragičnom stanju, premda smo još uvijek nacija koja drži svjetsko srebro. Nažalost, povijesni doseg iz Rusije nije nam pomogao da se maknemo s mrtve točke. U protekle četiri godine nismo napravili niti jedan stadion, niti jedan nogometni kamp. Nismo napravili

niti jedan projekt. Onaj u Osijeku - a tamo se na Pampasu grade prekrasan stadion i kamp - nema veze s nama, jer njega u 100-postotnom iznosu financiraju Mađari. I njihov privatni kapital.

Vani je takvo što nezamislivo. U Europi ne postoji iole ozbiljniji grad koji nema barem jedan prvakasan stadion. O kampovima da ne pričamo. Tamo se na izgradnju stadiona gleda kao na sjajnu investiciju, a ne kao na trošak. Novi, komforni stadioni donose pregršt posjetitelja na utakmicama, dobrog raspoloženja, puno potrošnje, ali donose i tisuće stranih navijača, turista... Svaki novi stadion i novi kamp donose i zdraviju državi, manje djece na ulicama, u kafićima, ili izgubljenih u sobama s mobitelima u rukama. Europa je odavno sport prepoznala kao ključni segment za fizički, ali i duševni napredak svojih nacija.

Pokušat ćemo vam kroz nekoliko primjera pokazati kako su niknuli neki od tih lijepih i vrlo funkcionalnih stadiona. Nismo za usporedbu odabrali Englesku, Francusku ili Njemačku, jer to su velike i bogate sile, s kojima se ne možemo uspoređivati. Međutim, s Mađarima, Poljacima ili Slovencima možemo. Ili bismo barem trebali.

Posebno je intrigantan mađarski primjer. Tamo je sport u posljednjih 10, 12 godina doživio nevjerojatan procvat po pitanju statusa sporta te sportske infrastrukture. Tajna mađarskog sportskog procvata tako je jednostavna. Premjer Orban zaključio je kako je najlakše stvoriti zdravu i ambicioznu naciju preko sportskih terena. Više terena, više trening kampova, bolji rezultati klubova i nacionalnih selekcija donijet će više zdravlja i rasterećenja za zdravstvo. Ljudi će im biti sretniji, motivirani, ali i ponosniji kad stanu iza svojih klubova i

reprezentacija. Jednostavna formula, a nama već 30 godina nedokučiva.

"Kažete da ne ulažem dovoljno u zdravstvo?" - čudio se Orban svojim kritičarima. "Kako to možete reći, pa pogledajte koliko ulažemo u sport? A efekte tog ulaganja u zdravstvu već sada jako dobro prepoznajemo."

O Orbanovoj politici vladanja mađarskom uvijek možemo raspravljati, ali za viziju zdravje nacije možemo mu samo čestitati. Svi bi mi htjeli da nam se djeca obrazuju, završavaju fakultete i rade dobre poslove. Međutim, jednakto želimo i da nam budu zdrava. Nažalost, kao država na tome ne radimo baš ništa. Ili gotovo ništa. Mi koji živimo u Zagrebu već niz godina gledamo maksimirsko ruglo od stadiona. Kada inozemni klubovi dođu na utakmicu njihovi igrači u nevjericu gledaju tribine. Ne znamo postoji li u svijetu primjer da se utakmice igraju pred jednom od glavne dvije tribine - u Maksimiru je to istočna - na kojima gledatelji ne smiju sjediti.

A Dinamo, koji igra u Maksimiru, te koji godinama uzalud pokušava riješiti pitanje izgradnje novog stadiona, čak niti ne traži novac za gradnju stadiona, barem ne od poreznih obveznika Grada Zagreba ili države. Očekuje tek minimalno razumijevanje i dobru volju gradskih i državnih vlasti, odnosno upravnih tijela u pogledu rješavanja formalnih imovinsko-pravnih odnosa i prava na građenje na zemljištu (koje mu je oduzeto potezom pera prije skoro 30 godina). To ne može riješiti ni Dinamo niti itko drugi, nego samo oni koji su nadležni za ta pitanja. A dobro je poznato tko je za to nadležan.

Ruglo u Maksimiru nažalost je samo jedan primjer statusa sporta u našem društvu. Želimo li novi stadiona, tada moramo "zamoliti" Talijane (Ruvjacija) ili Mađare (Pampas) da dođu i nešto naprave. To je naša jedina istina. A sport nam je u svijetu daleko veći brend nego što je Mađarima, pa i Poljacima...

Hoće li Zagreb i Dinamo uskoro ipak dobiti reprezentativni stadion? Nešto se je pokrenulo, gradonačelnik Tomašević traži rješenje. Vidjet ćemo kakvo će pronaći. Ne treba međutim izmišljati toplu vodu. Postoje sjajna rješenja u Mađarskoj, Poljskoj, Austriji, ili Sloveniji. Sjajna i nikako ne skupa rješenja. Samo treba odlučiti što doista hoće...

SJAJNI INFRASTRUKTURNI PRIMJERI NAŠIH SUSJEDA

Mađari su posljednjih godina izgradili 18 modernih stadiona

U razdoblju od 2010. do 2015., mađarska Vlada uložila je približno 500 milijuna eura na nove stadione, a sličnim se tempom nastavilo i u narednom razdoblju. Samo u Mađarskoj su u zadnje vrijeme izgradili 18 modernih stadiona. S tim da je jedan stadion ogromnog kapaciteta (67.000 gledatelja), dva s više od 20.000 mjesta, te tri s kapacitetom većim od 14.000 mjesta. Tih šest stadiona su UEFA-ine najviše kategorije.

Gotovo svaka budimpeštanska četvrt ima novi stadion, čak šest novih stadiona izgrađeno je u mađarskoj metropoli! - Ferencvaroseva Groupama Arena, pa stadion MTK-a, Honveda, Vasasa, izgrađen je NEP stadion (Ferenc Puskas stadion, kapaciteta 68.000 gledatelja!), to je kao nacionalni stadion, obnovljen i stadion Újpest! Šest novih prekrasnih stadiona, a na dva od njih igraju drugoligaši, MTK i Vasas!

Groupama Arena, kapaciteta 22.000 gledatelja, koštala je otprilike 13,5 milijardi forinti, što je oko 38 milijuna eura. Stadioni MTK i Honveda stajali su oko 17 milijuna eura, Vasasev stadion je košao oko 11 milijuna eura... Tko je to financirao? Mađarska država! Sve, baš sve stadione! Neki klubovi su imali simboličan udio u gradnji, ali država je uložila najveći novac. Zajedno s porezno motiviranim investitorima, koji radije grade stadione nego da plaćaju poreze. Još jedna jasna računica.

Ne ulaže država samo u stadione, nego je uvela i porezne olakšice za sve one koji ulažu u mađarski sport. Pa je tako osvanuo podatak da je u mađarske nogometne klubove u posljednjih deset godina uloženo oko 500 milijardi forinta ili oko milijardu i pol eura privatnog kapitala!

Uglavnom, ne postoje nikakvi državni nameti poduzetnicima i ostalim građanima, poduzetnici sami odlučuju ţele li donirati neki iznos, a država im samo omogućuje porezne olakšice

kako bi ih motivirala na to. Praktički se samo financiranje prebacuje s države direktno na privatni sektor te se time dodatno rasterećuje državni aparat. Uz to, smatraju da bi odnos donatora i sportskih klubova bio prva stepenica pri razvoju njihove suradnje, koja bi na kraju mogla prerasti u izdašno sponzoriranje ili neki drugi oblik poslovne suradnje.

Mađarska država je, osim ovih poreznih olakšica, namijenjenih poticanju investicija u gradnju sportske infrastrukture, direktno i sama investirala velike novce u gradnju moderne sportske infrastrukture, posebno nogometnih stadiona. I doma, u Mađarskoj, pa čak i u drugim državama gdje živi veći broj njihovih sunarodnjaka. U Hrvatskoj (Osijek), Sloveniji, Vojvodini, Rumunjskoj, Slovačkoj, Ukrajini...

Dakle, Mađari, uz ogromnu, svesrdnu i oplipljivu pomoć mađarske države na čelu s Orbanom, ulažu i iskreno brinu za svoj sport i infrastrukturu sanjući primicanje ostvarenju uspjeha nezaboravne mađarske 'Lake konjice' (Puskas, Grosics, Lorant, Hidegkuti, Bozsik, Kocsis...), koja je vladala europskim nogometom 50-ih godina prošloga stoljeća.

Ne ulažu Mađari samo u nogomet. Slična priča vrijedi za rukomet, odbojku, atletiku, gimnastiku, plivanje... Za sve vrhunske sportove koji imaju tradiciju i nacionalnu vrijednost. U Mađarskoj znaju što rade, znaju što hoće od sporta. I kako će im ulaganja u sport donijeti velike benefite. Ekonomski, sportski, u zdravstvu, u raspoloženju, u ponosnom gardu nacije...

VIJESTI

PREDSEDNIK HUNS-A U NAJBOLJOJ MOMČADI GNK DINAMO ZAGREB!

Povodom 30 godina HNL-a portal Index.hr je sastavio najbolju momčad GNK Dinamo Zagreb od igrača koji su nastupali za klub u zadnjih 30 godina. Dražen Ladić, Vedran Čorluka, Zvonimir Soldo, Dario Šimić, Damir Krznar, Arijan Ademi, Luka Modrić, Edin Mujčić, Sammir, Eduardo i Igor Cvitanović

Klupa: Dominik Livaković, Stjepan Tomas, Slavko Ištvanić, Silvio Marić, Mario Mandžukić, Tomislav Šokota, Goran Vlaović, El Arbi Hillel Soudani i Mislav Oršić
Predsjedniku HUNS-a Dariju Šimiću čestitamo na ovom priznanju

HUNS-OVI ARBITRI NA ARBITRAŽNOM SUDU HNS-a

Temeljem prijedloga predstavnika igrača (HUNS) imenuju se sljedeći arbitri Arbitražnog suda HNS-a:

1. Marko Hrabar
2. izv.prof.dr.sc Vanja Smokvina
3. Zvonimir Šakić

BENEDIK MIOČ POTPISAO UGOVOR SA GRUJSKIM PRVOLIGAŠEM

Sudionik prošlogodišnjeg HUNS-ovog Kampa za profesionalne igrače bez ugovora Benedik Mioč potpisao je ugovor za grujskog prvoligaša FC Saburtalo.

Benediku čestitamo na novom klubu te mu želimo puno uspjeha u njegovoj karijeri.

Sretno Benedik!

SVESTRANA MARTINA! BRAVO!

Iznimno smo ponosni na našu članicu Martinu Fileš koja je pokrenula originalni Muzej sportskih Zgoda u Zagrebu.

Martina je upisala fakultet UCN (Danska) putem HUNS-a i uz studij je vodila kafic s bratom Petrom i otvorila je vlastitu tvrtku za bio-proizvode. Nekadašnja hrvatska rekorderka u skoku s motkom iza sebe ima i studij biologije na PMF-u i Višu trenersku školu na Kineziološkom fakultetu.

„Radi se o uistinu originalnom sadržaju, prostoru koji je pun zanimljivih izložaka posvećenih najvećim zagrebačkim sportašima, ali i mjestu na kojem klinci, a i oni nešto stariji, mogu upoznati i isprobati mnoštvo sportova.“

„Malo sam istraživala i najsličnije što sam pronašla je jedan muzej u Chicagu, ali tamo su se bazirali na NBA ligu, hokej

S NAMA JE SVE LAKŠE!

Zajedno sa Sindikatom profesionalnih fudbalera BiH uspješno smo riješili spor našeg člana Marka Brtana i FK Borac Banja Luka.

Zagvalujemo se kolegama iz susjedne BiH Aldinu Džidiću i Tariku Trbiću na odličnoj suradnji.

Pozivamo sve nogometare da nam se javi za sva pitanja, pomoći i podršku.

i američki nogomet, a to nije ni pola ovoga što mi imamo.“

Na ideju je došla kad ju je obiteljska prijateljica pitala gdje u Zagrebu njezina kći može isprobati različite sportove da vidi što joj se sviđa i čime bi se htjela baviti.

„Želja nam je motivirati ih da se bave sportom, pokazati im koliko je teško doći do uspjeha i probuditi u njima značajku kako bi si postavili neke veće ciljeve.

Martina je imala pomoći prijateljice Roberte Grobensi i našeg proslavljenog gimnastičara Tina Srbića, koji nije tu samo zbog imena, i sam je zasukao rukave, pa čak i po Hreliću tražio eksponate za muzej.

Martini čestitamo na ovoj odličnoj ideji i inicijativi te joj želimo puno uspjeha!

VIJESTI

GLAVNI TAJNIK HUNS-A MARIO JURIĆ KOMENTIRAO JE ZA SPORTSKE NOVOSTI FIFPRO-OV PRIJEDLOG DA STRANI IGRAČI MOGU JEDNOSTRANO RASKINUTI UGOVOR U RUSKIM KLUBOVIMA.

“Ono što u ovom trenutku mogu reći, a stalno smo u kontaktu s FIFPRO-om, jest to da se u dogovoru s UEFA-om i FIFA-om omogući mogućnost igračima koji trenutačno nastupaju za ruske klubove potpisivanje ugovora s drugim europskim ili svjetskim klubovima u trenutku kada raskinu ugovor s postojećim poslodavcem. Radi se o tome da su prijelazni rokovi gotovi, a da su mnogi možda potpisali za drugi klub u sezoni, što im prema pravilima onemogućuje prijelaz, ali s obzirom na trenutačnu situaciju, jasno je da bi se tim igračima otvorila posebna, nazovimo je mogućnost “više sile”

No, što ako Rusija, recimo, odluči da je sve OK, i da se prvenstvo nastavlja, uz

igrače s postojećim ugovorima?

- Od toga ne bi teoretski bilo ništa, jer su tijela Uefa i Fifa iznad tijela nacionalnih saveza. Približit ću plastično: trenutačno u Hrvatskoj, a radimo na tome da se ta uredba promjeni, amaterski igrači ne smiju potpisivati za drugi klub u zimskom prijelaznom roku. No to je samo hrvatsko

pravilo. Dakle, ako neki amaterski igrač odluči, primjerice,igrati u Austriji, tamo se najslobodnije i bez ikakvih zavrzlama može registrirati. U prijevodu, to se, pogotovo u ovoj situaciji, očekuje i sada sa strancima, ali i svim onim nogometarima koji žele napustiti rusku ligu.

Jedini problem je - novac. Rubalj je u kolapsu...

- To je istina, tamošnji su klubovi mahom u državnom vlasništvu, ili ih drže lokalne vlasti i teško će igrači uspjeti naplatiti svoje ugovore, pogotovo ako i kada odu. Ali, u ovakvome času, vjerujem da je to najmanja stavka - završit će izuzetno agilni Jurić, koji govorи da se naši igrači nisu javili HUNS-u, no u stalnom su kontaktu s našim veleposlanstvom.

RADNI SASTANAK NOGOMETNIH SINDIKATA SREDNJE I ISTOČNE EUROPE

U Pragu su se sastali predstavnici nogometnih sindikata 16 zemalja srednje i istočne Europe. Hrvatsku udrugu „Nogometni sindikat“ predstavlja je glavni tajnik Mario Jurić.

Sastanku su prisustvovali i predstavnici partnera u socijalnom dijalogu – UEFA, AEFL (Udruženje europskih profesionalnih liga), ECA (Udruženje europskih profesionalnih klubova) i Češki nogometni savez.

Cilj okupljanja nogometnih dionika je bio da se predstave dobre prakse i rad pojedinih sindikata, problemi s kojima se susreću u svojim svakodnevnim zadaćama te ideje kako se s njim au praksi nositi.

Prezentirane su pravne prakse i analize izvansudske postupake u FIFA DRC-u i CAS-u. Analizirana su nacionalna pravila i zakonodavstva, te prijedlozi za njihovu prilagodbu, s ciljem učinkovitijeg rada sindikata i drugih dionika u nogometu.

Raspovlađivalo se o aktivnostima i planovima za budući rad socijalnih partnera, kao i o razvoju ženskog nogometa u istočnoj Europi.

VELIKO PRIZNANJE ZA DARIJANA ŽARKOVA!

Sudionik prošlogodišnjeg HUNS-ovog Kampa za profesionalne igrače bez ugovora i vratar malteške Gzire, Darijan Žarkov izabran je od navijača za igrača kola.

Darijan je prvi vratar koji je dobio ovu prestižnu nagradu od navijača.

Posebno vrijedi istaknuti utakmicu 23. kola u kojem je Darijan protiv Floriana FC ukupno skupio 8 obrana, protivnička ekipa je uputila 24 udarca i pri tome nisu postigli niti jedan gol.

Velike i iskrene čestitke Darijanu na ovoj nagradi te mu želimo puno uspjeha u nastavku karijere!

Bravo Žare!

IX. KAMP

**ZA PROFESIONALNE
IGRAČE BEZ UGOVORA**

15.6 - 24.6

HUNS
HRVATSKA UDРUGA
NOGOMETNI SINDIKAT

